

**Statens jordbruksverks föreskrifter om läkemedel och
läkemedelsanvändning;**

SJVFS 2009:84

Saknr D 9

Utkom från trycket
den 9 december 2009

beslutade den 8 december 2009

Statens jordbruksverk föreskriver¹, med stöd av 2 kap 2 § i förordningen (2009:1386) om verksamhet inom djurens hälso- och sjukvård, 28 § i djurskyddsförordningen (1988:539) och 5, 7, 9 och 17 §§ i förordningen (2006:815) om provtagning på djur, m.m. följande.

1 KAP. GEMENSAMMA BESTÄMMELSER	2
DEFINITIONER	2
GRUNDER FÖR ANVÄNDNING AV LÄKEMEDEL	2
2 KAP. PRINCIPER FÖR VAL AV LÄKEMEDEL	3
TILLÅTNA LÄKEMEDEL.....	3
VILLKOR FÖR OCH FÖRBUD MOT ANVÄNDNING AV VISSA SUBSTANSER.....	4
HOMEOPATIKA	5
3 KAP. TILLHANDAHÅLLANDE OCH FÖRSKRIVNING AV LÄKEMEDEL	6
ALLMÄNNA BESTÄMMELSER	6
TILLHANDAHÅLLANDE TILL DJURHÄLSOPERSONAL.....	6
TILLHANDAHÅLLANDE TILL PERSONAL SOM YRKESMÄSSIGT ARBETAR INOM DJURENS HÄLSO- OCH SJUKVÅRD UTAN ATT TILLHÖRA DJURHÄLSOPERSONALEN	7
TILLHANDAHÅLLANDE TILL HUSDJURSTEKNIKER.....	7
TILLHANDAHÅLLANDE TILL PERSONAL SOM ARBETAR MED FÖRSÖKSDJUR.....	7
TILLHANDAHÅLLANDE I SÄRSKILDA FALL.....	8
FÖRSKRIVNING OCH TILLHANDAHÅLLANDE TILL DJURHÅLLARE.....	8
4 KAP. VILLKORAD LÄKEMEDELSANVÄNDNING	10
ALLMÄNNA BESTÄMMELSER	10
FÖRSKRIVNING VID VILLKORAD LÄKEMEDELSANVÄNDNING.....	10
ANMÄLAN	11
KONTROLL	11

¹ Jfr rådets direktiv 96/22/EG av den 29 april 1996 om förbud mot användning av vissa ämnen med hormonell och tyreostatisk verkan samt av β -agonister vid animalieproduktion och om upphävande av direktiv 81/602/EEG, 88/146/EEG och 88/299/EEG (EGT nr L 125, 23.5.1996, s. 3, Celex 31996L0022), senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/97/EG (EUT L 318, 28.11.2008, s. 9, Celex 32008L0097) och rådets direktiv 96/23/EG av den 29 april 1996 om införande av kontrollåtgärder för vissa ämnen och restsubstanter av dessa i levande djur och produkter framställda därav och om upphävande av direktiv 85/358/EEG och 86/469/EEG samt beslut 89/187/EEG och 91/664/EEG (EGT nr L 125, 23.5.1996, s. 10, Celex 31996L0022) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/82/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för veterinärmedicinska läkemedel (EGT L 311, 28.11.2001, s. 1, Celex 32001L0082) senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/28/EG (EGT L 136, 30.4.2004, s. 58, Celex 32004L0028).

5 KAP. LÄKEMEDEL FÖR IMMOBILISERING.....	11
6 KAP. ÖVRIGA BESTÄMMELSER.....	12

1 KAP. GEMENSAMMA BESTÄMMELSER

Definitioner

1 § I dessa föreskrifter avses med

besättning: grupp av djur som utgör en epidemiologisk enhet eller som tillhör samma produktionsplatsnummer,

djurhållare: den som äger eller på annat sätt ansvarar för djuren,

fjäderfä: alla fåglar som yrkesmässigt föds upp eller hålls i fångenskap för produktion av kött eller ägg för konsumtion samt för avelsändamål för sådan produktion,

hästpass: dokument från vilket en häst kan identifieras, utfärdat i enlighet med bestämmelserna i Kommissionens förordning (EG) nr 504/2008 av den 6 juni 2008 om tillämpning av rådets direktiv 90/426/EEG och 90/427/EEG avseende metoder för identifiering av hästdjur²,

livsmedelsproducerande djur: djur som avlas, föds upp, hålls, slaktas eller skördas med avseende på livsmedelsproduktion,

läkemedelsanvändning: förvaring, dosering samt tillförsel av läkemedel till djur,

tillhandahållande: läkemedel som rekvireras eller ställs till förfogande för att användas av djurhälsopersonalen, av annan personal i enlighet med bestämmelserna i denna föreskrift eller som utlämnas direkt av veterinär till djurhållare,

uppföljande behandling: läkemedelsanvändning efter det att veterinär vid varje tillfälle kliniskt har undersökt enskilt djur eller djurgrupp,

villkorad läkemedelsanvändning: läkemedelsanvändning utan att veterinär kliniskt har undersökt enskilt djur eller djurgrupp i anslutning till användningen.

Grunder för användning av läkemedel

2 § Läkemedel ska användas med återhållsamhet och bara då det finns behov av det.

3 § Vid val och dosering av läkemedel ska följande beaktas

1. riskerna för de personer som hanterar läkemedlet,
2. risk för rester av läkemedel i livsmedel,
3. risk för biverkningar hos det behandlade djuret,
4. uppkomst av resistens mot antiparasitära medel och antibiotika,
5. ekologiska effekter, samt
6. risk för andra negativa sidoeffekter.

4 § En veterinär ska undersöka och göra en bedömning av det enskilda djuret eller djurgruppen innan förskrivning eller tillhandahållande av läkemedel sker, om inte annat anges i dessa föreskrifter.

² EUT L 149, 7.6.2008, s. 3 (Celex 32008R0504).

5 § Vid behandling av djur får veterinär vid behandlingstillfället lämna ut läkemedel i enlighet med Läkemedelsverkets föreskrifter (LVFS 2009:13) om förordnande och utlämnande av läkemedel och teknisk sprit, för en begränsad behandlingsperiod, med hänsyn till ändamålet med behandlingen, samt till djurhållarens möjlighet att hämta läkemedlet från öppenvårdsapotek.

6 § Bestämmelserna om karenstider vid handhavande av livsmedel från djur som behandlats med läkemedel eller vissa bekämpningsmedel som innehåller farmakologiskt aktiva substanser finns i Livsmedelsverkets föreskrifter (LIVSFS 2009:3) om karenstider.

2 KAP. PRINCIPER FÖR VAL AV LÄKEMEDEL

1 § En veterinär ska i första hand förskriva och tillhandahålla läkemedel som är godkända i Sverige för aktuellt tillstånd hos det djurslag som ska behandlas.

2 § I det fall det inte finns något godkänt veterinärmedicinskt läkemedel enligt 1 §, får en veterinär förskriva och tillhandahålla annat läkemedel för behandling av aktuellt tillstånd. Sådan förskrivning ska göras enligt 3-7 §§ och endast i undantagsfall, för att undvika att det berörda djuret vållas otillbörligt lidande.

3 § Vid förskrivning och tillhandahållande enligt 2 §, ska veterinären i första hand välja ett veterinärmedicinskt läkemedel som är godkänt i Sverige för användning på en annan djurart eller för ett annat tillstånd hos samma djurart.

4 § I de fall det vid behandling av aktuellt tillstånd inte finns något läkemedel av det slag som avses i 3 § får veterinären välja ett

1. godkänt humanläkemedel eller
2. veterinärmedicinskt läkemedel som har godkänts i en annan EU-medlemsstat

För att ett sådant läkemedel som avses i första stycket p 2 ska kunna förskrivas eller tillhandahållas ska Läkemedelsverket ha beviljat licens enligt Läkemedelsverkets föreskrifter (LVFS 2008:1) om tillstånd till försäljning av icke godkänt läkemedel.

5 § I de fall det inte finns något läkemedel av det slag som avses i 4 § får veterinären välja ett veterinärmedicinskt läkemedel som har beretts för tillfället (ex tempore) av en person som är behörig att göra detta och i enlighet med de villkor som gäller för ett veterinärrecept.

Tillåtna läkemedel

6 § Förskrivning och tillhandahållande av läkemedel till livsmedelsproducerande djur får endast ske under förutsättning att de farmakologiskt aktiva substanserna finns upptagna i bilagorna I, II eller III till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 470/2009 av den 6 maj 2009 om gemenskapsförfaranden för att fastställa gränsvärden för farmakologiskt verksamma ämnen i animaliska livsmedel samt om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 2377/90 och ändring av

Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/82/EG och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 726/2004³.

Hästdjur, som ska användas för livsmedelsproduktion, får även behandlas med läkemedel som finns med på den förteckning över substanser med sex månaders karens som finns listade i Kommissionens förordning (EG) nr 1950/2006 av den 13 december 2006 om upprättande av en förteckning över substanser som är väsentliga för behandling av hästdjur, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/82/EG om upprättande av gemenskapsregler för veterinärmedicinska läkemedel⁴. Sådana behandlingar ska antecknas i hästpasset enligt det kontrollsystem som föreskrivs i förordning (EG) nr 504/2008⁵.

7 § Bestämmelserna i 6 § gäller inte vid behandling av häst för vilken det av hästpasset framgår att hästen inte ska användas för livsmedelsproduktion.

8 § När läkemedel tillförs livsmedelsproducerande djur som saknar individuell märkning ska det enskilda djuret eller djurgruppen om möjligt ges en tydlig märkning som visar vilket eller vilka djur som har behandlats.

Villkor för och förbud mot användning av vissa substanser

9 § Utöver de fall som anges i 28 § djurskyddsförordningen (1988:539) får hormoner tillföras djur i syfte att förhindra befruktning, framkalla abort, stimulera ägglossning, verka sammandragande på livmoder eller synkronisera brunst.

10 § Vid behandling av nötkreatur, grisar, får, getter, hovdjur, fjäderfä, kaniner och hägnat vilt, samt vid behandling av fisk och skaldjur som föds upp för att användas till livsmedel, gäller villkoren i 11-15, 17 §§.

11 § Utöver de substanser som är förbjudna enligt bilaga IV i förordning (EG) nr 470/2009⁶ är det, med de undantag som anges i 12-15, 17 §§, förbjudet att tillföra djur

- tyreostatika,
- trenbolon,
- zeranol,
- stilbener, stilbenderivat, deras salter och estrar,
- ämnen med östrogen, androgen eller gestagen effekt,
- allyltrenbolon, samt
- β -receptorstimulerande substanser.

12 § En veterinär får tillföra djur progesteron eller dess derivat vid behandling av fertilitetsstörningar och då endast i form av injektion. Vid behandling av äggstocksrubbingar får dock läkemedlet tillföras i form av vaginalinlägg men inte i form av implantat.

Undantaget i första stycket gäller inte för läkemedel med depåeffekt eller med en karenstid som överstiger 15 dygn. Undantaget gäller heller inte för djur som föds upp och hålls för slakt eller för uttjänta avelsdjur.

³ EUT L 152, 16.6.2009, s.11 (Celex 32009R0470).

⁴ EUT L 367, 22.12.2006, s.33 (Celex 32006R1950).

⁵ EUT L 149, 7.6.2008, s.3 (Celex 32008R0504).

⁶ EUT L 152, 16.6.2009, s.11 (Celex 32009R0470).

13 § En veterinär får tillföra djur läkemedel med östrogen eller gestagen effekt vid brunstsynchronisering samt vid förberedande av donatorer och recipienter vid embryotransfer. Östradiol 17- β och dess esterliknande derivat får dock inte tillföras vid sådan behandling.

Undantaget i första stycket gäller inte för läkemedel med depåeffekt eller en karenstid som överstiger 15 dygn. Det gäller heller inte för djur som föds upp och hålls för slakt eller för uttjänata avelsdjur.

14 § Allyltrenbolon får användas för fertilitetsbehandling av hästar och då endast tillföras via munnen. Undantaget gäller inte för hästar som föds upp för livsmedelsproduktion. Behandlingen sker på veterinärens ansvar.

15 § β -receptorstimulerande substanser får användas för att behandla andningssvårigheter, strålbenshälta och fång hos hästar samt för att motverka livmoderkontraktioner hos ston och kor i samband med förlossning. Läkemedel som kan användas för att motverka livmoderkontraktioner får inte lämnas kvar hos djurhållaren. Tillförseln av β -receptorstimulerande substanser i form av injektion för att motverka livmoderkontraktioner hos kor ska utföras av veterinär.

Undantaget i första stycket gäller inte för hästar som föds upp för livsmedelsproduktion och inte för läkemedel med en karenstid som överstiger 28 dygn.

16 § Vid överlåtelse av sport- och avelshästar, som har behandlats med allyltrenbolon eller β -receptorstimulerande läkemedel före karenstidens utgång, ska veterinär utfärda ett intyg som följer djuren och som innehåller följande uppgifter

1. djurägarens namn och adress,
2. behandlat djurslag och djurets identitet,
3. läkemedel, dosering och behandlingssätt,
4. injektionsställe (i förekommande fall),
5. tidpunkt (datum och klockslag) för sista behandling, samt
6. karenstid (för köttvara).

17 § Vid behandling enligt 12-16 §§ får bara sådana läkemedel användas som har godkänts för försäljning eller för vilka tillstånd till försäljning har lämnats i enlighet med 5 § tredje stycket i läkemedelslagen (1992:859).

18 § Djur som har behandlats i enlighet med 12-15, 17 §§ får, med det undantag som anges i 15 §, inte överlätas före karenstidens utgång.

Homeopatika

19 § Djur som inte ska användas för livsmedelsproduktion får behandlas med homeopatika under en veterinärs ansvar.

Livsmedelsproducerande djur får behandlas med homeopatika vars aktiva beståndsdelar finns upptagna i bilaga II till förordning (EG) nr 470/2009⁷ och under veterinärs ansvar.

⁷ EUT L 152, 16.6.2009, s.11 (Celex 32009R0470).

Veterinärens ansvar enligt första och andra stycket är begränsat att på föreliggande uppgifter, enligt 7 kap 15 § i Statens jordbruksverks föreskrifter (SJVFS 2009:85) om operativa ingrepp samt skyldigheter för djurhållare och för personal inom djurens hälso- och sjukvård, göra en bedömning om andra åtgärder behöver vidtas för att tillgodose djurskydds- eller smittskyddsaspekter och endast då djurhållaren har tagit kontakt med veterinären. När det gäller livsmedelsproducerande djur, ska veterinären även kontrollera att de aktiva beståndsdelarna i homeopatikan finns med i den bilaga som nämns i andra stycket.

3 KAP. TILLHANDAHÅLLANDE OCH FÖRSKRIVNING AV LÄKEMEDEL

Allmänna bestämmelser

1 § Veterinär får tillhandahålla läkemedel i de situationer och till de personer som avses i 7, 9-10 och 16 §§ och under förutsättning att personen har genomgått kurs i läkemedelsanvändning för de djurslag som behandlingen avser.

Kurs i läkemedelsanvändning, samt kurs i avhorning av kalv enligt 9 §, ska ge ändamålsenliga kunskaper och anordnas enligt en av Jordbruksverket godkänd kursplan.

2 § När läkemedel tillhandahålls enligt 3, 7, 9-10 och 16 §§ ska det finnas skriftlig dokumentation där det framgår

1. vilka läkemedel som tillhandahålls,
2. vilken utbildning personalen har, samt
3. noggranna instruktioner för läkemedelsanvändning.

Dokumentationen ska kunna visas upp för tillsynsmyndighet.

Tillhandahållande till djurhälsopersonal

3 § Veterinär får tillhandahålla läkemedel för uppföljande behandling som ska utföras av djursjukskötare, godkänd legitimerad sjuksköterska och godkänd legitimerad tandläkare.

Läkemedel enligt första stycket som är avsedda för injektion eller inhalation och har en sederande eller allmänanestetisk effekt får tillhandahållas till djursjukskötare och godkänd legitimerad sjuksköterska.

4 § Veterinär får tillhandahålla vaccin till djursjukskötare och godkänd legitimerad sjuksköterska, i enlighet med 4 kap 3 och 5 §§ föreskrifter (SJVFS 2009:85) om operativa ingrepp samt skyldigheter för djurhållare och för personal inom djurens hälso- och sjukvård.

5 § Veterinär får tillhandahålla läkemedel för avlivning utan föregående undersökning av djuret, till djursjukskötare och godkänd legitimerad sjuksköterska.

6 § Veterinär får tillhandahålla läkemedel för lokal bedövning till godkänd legitimerad tandläkare.

Tillhandahållande till personal som yrkesmässigt arbetar inom djurens hälso- och sjukvård utan att tillhöra djurhälsopersonalen

7 § Veterinär får tillhandahålla läkemedel för uppföljande behandling i enlighet med kraven i 4 kap 7 och 7 a-c §§ i Statens jordbruksverks föreskrifter (SJVFS 2009:85) om operativa ingrepp och skyldigheter för djurhållare och för personal inom djurens hälso- och sjukvård, till personal som yrkesmässigt arbetar inom djurens hälso- och sjukvård, utan att tillhöra djurhälsopersonalen.

8 § En studerande

1. vid en av Jordbruksverket godkänd djursjukskötartutbildning, som med godkänt resultat har genomgått två år av utbildningen vilket ska ha innefattat kurser i farmakologi, husdjurens anatomi och fysiologi, vård vid sjukdomstillstånd och vårdhygien eller av Jordbruksverket godkända motsvarande kurser, eller
2. på veterinärprogrammet vid Sveriges lantbruksuniversitet eller på en veterinärutbildning inom EES som uppfyller kraven i art 38 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer⁸ som med godkänt resultat har genomgått tre år av utbildningen vilket ska ha innefattat kurs i farmakologi, som yrkesmässigt arbetar inom djurens hälso- och sjukvård utan att tillhöra djurhälsopersonalen är undantagen från krav på kurs enligt 1 §.

Tillhandahållande till husdjurstekniker

9 § Veterinär som är verksam inom en regional organisation enligt Statens jordbruksverks föreskrifter (SJVFS 2004:41) om seminverksamhet med nötkreatur, får tillhandahålla läkemedel till personal inom organisationen under förutsättning att de har

1. utbildning i enlighet med 5 § i första stycket nämnda föreskrifter,
2. kurs i läkemedelsanvändning enligt 1 §, samt i förekommande fall
3. kurs i avhorning av kalv enligt 1 § andra stycket.

10 § Läkemedel som avses i 9 § är läkemedel för vaccination av kalv mot ringorm och läkemedel för lokalbedövning av kalv med en ålder av högst 8 veckor för avhorning enligt 25 § tredje stycket djurskyddsförordningen (1988:539).

11 § Veterinär ansvarar för att det vid tillhandahållande av läkemedel till husdjurstekniker lämnas skriftlig information motsvarande ett behandlingsbevis till djurhållaren.

Tillhandahållande till personal som arbetar med försöksdjur

12 § Veterinär som avses i 20 §, första stycket, 2 punkten i djurskyddslagen (1988:534), får tillhandahålla läkemedel för användning till försöksdjur.

⁸ EUT L 255,30.9.2005, s.22 (Celex 32005L0036).

SJVFS 2009:84

13 § Vid tillhandahållande av läkemedel till försöksdjur, som ska användas för livsmedelsproduktion, gäller bestämmelserna i 2 kap 1-6 §§.

Om karenstid fastställts i samband med ansökan om klinisk prövning får även sådana läkemedel tillhandahållas till försöksdjur som ska användas för livsmedelsproduktion.

14 § Tillhandahållande av läkemedel till försöksdjur, som inte ska användas för livsmedelsproduktion, omfattas inte av reglerna om val av läkemedel i 2 kap.

15 § Tillhandahållande, enligt 12 §, får bara ske till personal utbildad enligt Centrala försöksnämndens kungörelse (SJVFS 1992:11) med föreskrifter och allmänna råd om utbildningskrav vid användning av djur för vetenskapliga ändamål m.m. och 6 kapitlet 3 § Djurskyddsmyndighetens föreskrifter (DFS 2004:15) om uppfödning, förvaring, tillhandahållande och användning m.m. av försöksdjur.

Tillhandahållande i särskilda fall

16 § Veterinär får tillhandahålla vaccin för användning till nötkreatur, får och get, till person som har genomgått utbildning enligt 1 §, och som genomför sådan vaccination som avses i 9 kap 1 § andra stycket i Jordbruksverkets föreskrifter (SJVFS 2002:98) om förebyggande och bekämpning av epizootiska sjukdomar, på uppdrag av Jordbruksverket.

17 § Veterinär anställd inom försvarsmakten får tillhandahålla läkemedel utan föregående undersökning för användning till tjänstehundar inom Försvarsmakten eller Myndigheten för samhällsskydd och beredskap, då de befinner sig i utlandstjänst. Tillhandahållande får endast göras till särskilt utbildad legitimerad sjuksköterska eller legitimerad läkare i enlighet med 4 kap 11 § Statens jordbruksverks föreskrifter (SVJFS 2009:85) om operativa ingrepp samt skyldigheter för djurhållare och för personal inom djurens hälso- och sjukvård.

Förskrivning och tillhandahållande till djurhållare

18 § Vid förskrivning och tillhandahållande av läkemedel till djurhållare ska veterinären

1. lämna noggranna skriftliga instruktioner om läkemedlens användning,
2. ge anvisningar om omhändertagande av överblivna läkemedel, förpackningar, sprutor och kanyler, samt
3. informera om att djurhållaren bör rapportera misstanke om läkemedelsbiverkning till veterinären.

19 § Vid tillhandahållande av läkemedel till djurhållare ska veterinären märka läkemedelsförpackningen med djurets eller djurgruppens identitet.

20 § Veterinär får förskriva läkemedel för uppföljande behandling av ett enskilt djur eller en djurgrupp, för en beräknad förbrukning av högst fyra veckor om inte annat anges i dessa föreskrifter. Begränsningen gäller inte vid uppföljande behandling av sjukdomar eller andra tillstånd som kräver långvarig kontinuerlig behandling, om behandlingen avser djur som hålls eller föds upp för sällskap och hobby.

21 § Vid sjukdomen coccidios hos gris får veterinär förskriva läkemedel för en beräknad förbrukning av högst åtta veckor.

22 § Veterinär får inte förskriva eller tillhandahålla vaccin för uppföljande behandling annat än för vaccin som särskilt har tillverkats för det enskilda djuret (autogent vaccin), om inte annat anges i dessa föreskrifter.

23 § Förskrivning av läkemedel med sederande effekt till djurhållare får endast avse användning till ett bestämt djur. Veterinär får inte förskriva eller tillhandahålla läkemedel med sederande effekt som är avsedda för injektion eller inhalation.

24 § Veterinär får, utan föregående undersökning av djur eller djurgrupp, förskriva

- *vitamin-, mineral- eller antiparasitära läkemedel som inte är avsedda för injektion* om veterinären väl känner till djurhållningen och bedömer att läkemedlen kommer att handhas på ett godtagbart sätt,
- *antiparasitära läkemedel till häst som inte är avsedda för injektion* om veterinären förhört sig om djurhållningen och har träckprovtagning för parasiter som underlag för bedömningen,
- *vaccin, läkemedel för immunologisk kastrering och antiparasitära injektionsläkemedel till gris* om det finns en behandlingsplan för, och veterinären har god kännedom om, besättningen,
- *selen för injektion till gris, får och nötkreatur* om veterinären väl känner till djurhållningen och bedömer att läkemedlen kommer att handhas på ett godtagbart sätt,
- *läkemedel avsett för vaccination mot ringorm åt kalvar,*
- *vaccin mot frasbrand till nötkreatur* i område där frasbrand förekommer endemiskt om veterinären har god kännedom om besättningen,
- *antibiotikaläkemedel för lokal användning i juver* inför sinläggning av kor, om veterinären har klinisk verksamhet i aktuell besättning, kännedom om det enskilda djuret och bakteriologiska undersökningar i besättningen samt att besättningen deltar i ett strategiskt juverhälsoarbete,
- *vaccin till får, get, pälsdjur, fjäderfä och andra hönsfåglar (tamhöns, fasaner, raphöns och påfåglar som hålls i hobbyverksamhet för uppvisning, utställning, tävling, uppfödning eller försäljning), samt duvor* som deltar i tävlingar och utställningar när de vaccineras mot epizootiska sjukdomar enligt särskilt beslut av Jordbruksverket,
- *läkemedel avsedda för odlad fisk, prydnadsfisk och sällskapsfisk* när det gäller vacciner, bedövnings- och desinfektionsmedel,
- *läkemedel avseende perorala antikonceptionella läkemedel (p-piller) för katt* efter samråd med djurhållare avseende kontraindikationer och biverkningsrisker.

25 § Veterinär får förskriva läkemedel som är avsedda för bin endast för användning vid insemination eller för sjukdom där läkemedel anvisas i särskild lagstiftning.

4 KAP. VILLKORAD LÄKEMEDELSANVÄNDNING

Allmänna bestämmelser

1 § Föreskrivning av läkemedel för villkorad läkemedelsanvändning får endast göras efter sjukdomsutredning på plats.

2 § Villkorad läkemedelsanvändning får bara beviljas till person som har genomgått kurs i läkemedelsanvändning för de djurslag som behandlingen avser.

Kurs i läkemedelsanvändning ska ge ändamålsenliga kunskaper och anordnas enligt en av Jordbruksverket godkänd kursplan.

Föreskrivning vid villkorad läkemedelsanvändning

3 § Veterinär får föreskriva läkemedel för villkorad läkemedelsanvändning till djurhållare, för behandling av symtom eller förebyggande av sjukdom, i dennes besättning under förutsättning att föreskrivningen avser

1. nötkreatur som bara hålls för produktion av kött,
2. gris,
3. får, get, fjäderfä, ren eller pälsdjur som hålls för produktion av kött, ägg, ull, skinn eller päls, eller
4. odlad fisk

under förutsättning att

5. veterinären väl känner till djurhållningen i besättningen,
6. föreskrivningen endast omfattar de läkemedel som är nödvändiga för att behandla de symtom eller sjukdomsproblem och de djur eller djurgrupper som det finns instruktioner för enligt 5 §, samt
7. föreskrivningen sker för en beräknad förbrukning av högst åtta veckor.

4 § Veterinär får föreskriva läkemedel för villkorad läkemedelsanvändning till djurhållare för att förebygga eller behandla akut förgiftning under förutsättning att föreskrivningen

1. avser tjänstehund hos polisen, tullverket, kriminalvården eller försvarsmakten,
2. endast omfattar läkemedel avsedda att framkalla kräkning eller motverka förgiftningssymtom orsakade av narkotiska läkemedel, samt
3. sker för ett behandlingstillfälle.

Djurhållaren ska rapportera läkemedelsanvändning enligt första stycket till föreskrivande veterinär.

5 § Vid villkorad läkemedelsanvändning ska veterinären upprätta noggranna skriftliga instruktioner om användning och hantering av läkemedlen, samt specificera de åtgärder, symtom och läkemedel som den villkorade läkemedelsanvändningen avser.

Veterinären ska årligen ompröva den villkorade läkemedelsanvändningen.

Anmälan

6 § Då veterinär beviljar villkorad läkemedelsanvändning enligt 3 och 4 §§ ska en anmälan snarast skickas in till länsstyrelsen. Anmälan ska skickas årligen i samband med att veterinären omprövar den villkorade läkemedelsanvändningen.

Anmälan ska innehålla uppgifter om

1. namn, adress och eventuellt produktionsplatsnummer,
2. djurslag,
3. tidsperiod under vilken villkorad läkemedelsanvändning beviljats,
4. förskrivna läkemedel,
5. vilka personer som är ansvariga för behandlingarna i besättningen,
6. vilken utbildning person enligt 4 punkten har, samt
7. kopia av instruktioner som veterinären lämnat för läkemedelsanvändningen.

Kontroll

7 § Veterinären ska besöka besättningen minst var femte vecka för kontroll. Tidsintervallet får utökas till ett besök minst var åttonde vecka för besättningar där läkemedelsanvändningen är ringa. För grisbesättningar gäller dessutom att det ska bedrivas strikt omgångsuppfödning för att intervallet ska kunna utökas. I renbesättningar får tidsintervallet utökas till en gång per år.

8 § Veterinären ska vid varje besök enligt 7 § kontrollera att skriftliga uppgifter i djurhållarens journalföring är korrekt och i överensstämmelse med de instruktioner som har lämnats och den förskrivning som gjorts. Veterinären ska dokumentera kontrollen.

9 § Veterinären ska omedelbart upphöra med förskrivning av läkemedel för villkorad läkemedelsanvändning om utfärdade instruktioner inte följs och tillrättavisning inte ger omedelbar effekt.

Om den villkorade läkemedelsanvändningen enligt första stycket upphör ska veterinären anmäla detta till länsstyrelsen.

5 KAP. LÄKEMEDEL FÖR IMMOBILISERING

1 § Veterinär, som har gått av Jordbruksverket godkänd kurs i immobilisering, får förskriva läkemedel till person som har gått av Jordbruksverket godkänd kurs i immobilisering, samt uppfyller de krav om utbildning på vapen och tillvägagångssätt vid jakten, som framgår av 21 § Naturvårdsverkets föreskrifter (NFS 2002:18) om jakt och statens vilt.

2 § Veterinär, som har gått av Jordbruksverket godkänd kurs i immobilisering och som efter ansökan fått tillstånd hos Jordbruksverket, får tillhandahålla läkemedel för immobilisering av tamdjur till person som har gått av Jordbruksverket godkänd kurs i immobilisering.

SJVFS 2009:84

3 § Förskrivning enligt 1-2 §§ får endast avse användning till djur som inte är sjuka, skadade eller i övrigt stressade om inte veterinär är närvarande eller särskilda skäl föreligger.

4 § Läkemedel för immobilisering som innehåller etorfin får endast tillhandahållas och användas medan tillhandahållande veterinär befinner sig på platsen när immobiliseringen utförs och kan agera om komplikationer uppstår.

5 § Veterinär ska vid förskrivning av läkemedel enligt 1-2 §§ ge instruktion till den som utför immobiliseringen om att rapport ska skickas till förskrivande veterinär efter varje immobilisering. Rapporten ska innehålla uppgifter som tydligt beskriver motiv till immobilisering, händelseförlopp, läkemedelsdosering, hantering av överblivna läkemedel, samt namn på veterinär i de fall veterinär varit närvarande vid immobiliseringen. Rapporten ska sparas av veterinären i minst fem år för att kunna visas upp vid tillsyn.

6 KAP. ÖVRIGA BESTÄMMELSER

1 § Om det finns särskilda skäl kan Jordbruksverket medge undantag från bestämmelserna i dessa föreskrifter.

Denna författning träder i kraft den 1 januari 2010.

Genom denna författning upphävs

1. Statens jordbruksverks föreskrifter (SJVFS 2002:57) om veterinärs rätt att förskriva och tillhandahålla läkemedel i anslutning till djursjukvård och djurhälsovård.
2. Statens jordbruksverks föreskrifter (SJVFS 2004:76) om villkor för eller förbud mot användning av vissa substanser vid behandling av djur.
3. Statens jordbruksverks föreskrifter (SJVFS 1998:39) om åtgärder då djur avsedda för livsmedelsändamål innehåller eller kan antas innehålla vissa ämnen eller restsubstanser.
4. Lantbruksstyrelsens föreskrifter (LSFS 1986:31) om utbildning för innehav av injektionsvapen.
5. Statens jordbrukverks föreskrifter (SJVFS 2001:116) om val av läkemedel vid behandling av djur.
6. Statens jordbruksverks föreskrifter (SJVFS 1991:92) om vaccination av djur mot rabies.
7. Djurskyddsmyndighetens föreskrifter (DFS 2005:3) om hormonbehandling av djur.

CHRISTINA HUHTASAARI

Helen Loor
(Enheten för veterinära frågor)